

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év február hó 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű és a II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Paksi Városi Bíróság 1.B.237/2006/74. számú ítéletét - mindkét terhelt tekintetében - hatályában fenntartja.

A Tolna Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elutasítja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 13.300 (tizenháromezer-háromszáz) forint bünygyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Paksi Városi Bíróság a 2007. június 26. napján kihirdetett és jogerős 1.B.237/2006/74. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az I. rendű és a II. rendű terheltet társtettesként, folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntetettében, továbbá az I.

rendű terheltet bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, a II. rendű terheltet pedig magánokirat-hamisítás vétségében.

Ezért az I. rendű terheltet, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónapi börtönbüntetésre és a közügyektől 2 évi eltiltásra; a II. rendű terheltet pedig mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 2 évi börtönbüntetésre és a közügyektől 3 évi eltiltásra ítélte.

A jogerős ítélettel megállapított tényállás lényege a következő.

Az I. rendű terhelt esetében a Kiskőrösi Városi Bíróság a 2002. április 10. napján jogerős 1.B.53/2002/2. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta a korábban csalás büntette és más bűncselekmények miatt kiszabott büntetéseket, melynek tartamát 1 év 10 hónapi börtönbüntetésben állapította meg. E büntetésből az I. rendű terhelt - 1/4 feltételes kedvezménnyel - 2002. július 5. napján szabadult.

A II. rendű terhelt esetében a Székesfehérvári Városi Bíróság az 1999. április 20. napján jogerős 7.B.217/1999/2. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta a korábban csalás büntette és más bűncselekmények miatt kiszabott büntetéseket, melynek tartamát 4 év 2 hónap börtönbüntetésben állapította meg. E büntetésből a II. rendű terhelt - 1/4 feltételes kedvezménnyel - 2000. április 5. napján szabadult azzal, hogy a büntetés kitöltésének időpontja 2001. április 20.

A II. rendű terheltet a Székesfehérvári Városi Bíróság 7.B.748/2003/27. számú - a Fejér Megyei Bíróság Bf.82/2004/5. számú határozata folytán - 2004. május 6. napján jogerős ítéletével csalás büntette és más bűncselekmény miatt, mint különös visszaesőt, főbüntetésként 1 év 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte.

2003. január 10. napjától az I. rendű terhelt az A. Kft. tulajdonosa és egyben önálló képviselőre jogosult ügyvezetője is volt. 2003. évben a - már 2002-ben veszteséges - Kft. tényleges gazdasági tevékenységet nem végzett, ez nem is állt szándékában. Erre az évre adóbevallást nem teljesített, éves mérleget, eredménykimutatást nem készített. Mindezzel az I. rendű terhelt személyes ismerőse, a II. rendű terhelt tisztában volt.

2004 elején az I. rendű és a II. rendű terhelt utasítást kapott arra, hogy a Kft. nevében kártyás üzemanyag vételezésre jogosító szerződést kössenek.

2004. március 22.-én a két terhelt közösen kiállított egy adatlapot, melyben a Kft. tevékenységére vonatkozó valótlan

adatokat tüntettek fel. A Kft. ügyintézőjeként valótlanul „Tóth Gergely” nevű személyt tüntettek fel, aki valójában a II. rendű terhelt volt. Ettől kezdve a II. rendű terhelt ezt az álnevet használta. 2004. március 23-án a II. rendű terhelt az adatlapot faxon eljuttatta a S. H. Zrt. sértettéhez.

2004. április 5.-én a terheltek újabb, valótlan tartalmú adatlapot készítettek, melyben a Kft. számára 12 db üzemanyag kártyát igényeltek a sértettől. 2004. április 6-án a II. rendű terhelt faxon az újabb adatlapot is eljuttatta a sértettéhez.

Ezt követően a II. rendű terhelt – az I. rendű terhelt tudtával és támogatásával – 2004. február 12.-i dátummal, a Kft. 2003. évi tevékenységéről hamis (valótlanul kedvező pénzügyi adatokat tartalmazó) mérleget és eredmény- kimutatást készített. 2004. április 6-9. között ezen okiratokra rákerült a 2002-ben elhunyt könyvvizsgáló pecsétje. Az I. rendű terhelt az okiratokat (tudva arról, hogy felhasználásra kerülnek) a Kft. képviselőjében aláírta.

A II. rendű terhelt (Tóth Gergely nevén eljárva) a hamis okiratokat személyesen elvitte a sértettéhez. Az okiratok tartalma alapján a sértett és egy hitelminősítő cég a Kft.-t a legkedvezőbb („A” kategóriás) adósi minősítésben részesítette.

Ezt követően – 2004. április 9.-én – a két terhelt együtt megjelent a sértett budapesti központjában, ahol az I. rendű terhelt a Kft. képviselőjében eljárva a sértettel, a kártya használatára vonatkozó megállapodást kötött és írt alá.

A megállapodás szerint a sértett vállalta, hogy a Kft. birtokába és használatába ad a sértett elfogadó helyein kedvezményes üzemanyag vételezésre jogosító kártyákat; a Kft. számára 4.500.000 Ft hitelkeretet biztosít, melynek erejéig megelőlegezi a vételárat a kártyahasználattal történt vételezéstől a leszámlázást követő határidőben való teljesítéséig. A Kft. kötelezettséget vállalt arra, hogy a sértett számlája szerinti ellenértéket határidőben megfizeti.

A megállapodás megkötésekor az I. rendű és a II. rendű terhelt szándéka arra irányult, hogy a sértettet jogtalan haszonszerzés végett (a Kft. pénzügyi helyzete tekintetében) tévedésbe ejtve, a sértettnek kárt okozzon. A Kft. a tervbe vett üzemanyag vételezések ellenértékét nem tudta, és nem is akarta kiegyenlíteni.

2004. április 14.-től az I. rendű terhelt más ügyben fogvatartásba került.

2004. április 16. napján a II. rendű terhelt a sértettől átvett összesen 12 db üzemanyagkártyát, amit egyidejűleg továbbadott az utasítójának.

2004. április 28. napján a sértett a Kft.-nek külön engedélyt adott a dunaföldvári töltőállomáson történő, 80.000 Ft feletti kártyás vételezésre.

2004. április 16. és május 17. között a sértett által a Kft. rendelkezésére bocsátott kártyák felhasználásával, ismeretlen személyek a sértett dunaföldvári, székesfehérvári, érdi és dunaújvárosi töltőállomásain üzemanyagot vételeztek. A vételezett üzemanyag ellenértékét a Kft. nem egyenlítette ki.

Ezáltal az I. rendű és a II. rendű terhelt (ismeretlen társaikkal) a sértettnek összesen 14.341.803 Ft kárt okoztak. 2004. május 18. napján a sértett az üzemanyag- kártyákat letiltotta. 2004. augusztus 17.-én pedig a Kft. ellen csődeljárás indult; a cégjegyzékből 2006. március 22. napján törölték.

A bíróság jogi értékelése szerint az I. rendű és a II. rendű terhelt társtettesként a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás bűntettét; továbbá az I. rendű terhelt bűnsegédként, a II. rendű terhelt pedig tettesként a Btk. 276. §-ba ütköző magánokirat-hamisítás vétségét valósította meg. Ezért mindkét terhelttel szemben a Btk. 43. § a) pontja alapján börtönbüntetést szabott ki.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt, a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontját megjelölve, valamint a II. rendű terhelt, a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját megjelölve terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, hatályon kívül helyezés és új eljárásra utasítás érdekében.

A Tolna Megyei Főügyészség 2007. december 7. napján, a II. rendű terhelt terhére - a Be. 416.§ (1) bekezdés b) pontját megjelölve - szintén felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, megváltoztatás érdekében.

Az I. rendű terhelt indítványának lényege szerint az eljáró bíróság az ügyben nem volt illetékes, mivel a sértettel való megállapodás megkötésének, valamint a kár bekövetkeztének helye egyaránt Budapest volt.

Hivatkozott arra, hogy 2004-ben a BRFK előtt ellene több eljárás volt egyidejűleg folyamatban, melyeket - álláspontja szerint - a BRFK törvénysértően tett át különböző bíróságok illetékességébe. Ez eljárásjogi helyzetét megnehezítette, s a több elítélés hátrányosan érintette.

A II. rendű terhelt - 2007. november 13. napján kelt, illetve azt kiegészítő, 2008. május 20. napján kelt, az emberi jogok és az alapvető szabadságok Egyezményének 6. cikkére is hivatkozó - indítványának lényege szerint az eljáró bíróság ítélete iratellenes, a tényállás nincs felderítve. Nem vizsgálta a bíróság az adott ügynek az egyidejűleg, más bíróság előtt folyamatban lévő ügygel való összefüggését.

Az indítvány szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, hogy a bíróság nem volt törvényesen megalakítva, mivel illetékességi szabályt megszegve járt el.

Kifejtette, hogy miután a megállapodás megkötése Budapesten történt, a sértett banki háttere, a hitelező székhelye (tehát ahol a kár bekövetkezett) szintén Budapesten van, a sértett feljelentésére pedig az utolsó kártyafelhasználást követően több hónappal került sor, így a kártyafelhasználás helye (mint elkövetési hely) illetékesség megállapítására nem ad alapot. Az eljárásra budapesti székhelyű bíróság lett volna illetékes. Sételmezte, hogy az eljáró bíróság nem megfelelő formában utasította el az ügy áttételére vonatkozó indítványát, ami lényeges kihatással volt az ügy elbírálására.

Az II. rendű terhelt indítványa szerint a rövidített indokolást tartalmazó jogerős ítélet nem alkalmas érdemi felülvizsgálatra, mivel a bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét. Az indokolás egyes részei az iratellenesség, valamint felderítetlenség folytán ellentétesek a rendelkező résszel.

A II. rendű terhelt indítványa szerint törvénysértő a bűnösség megállapítása is. Az eljáró bíróság ugyanis figyelmen kívül hagyta, hogy az ügy egy láncolatoss cselekménysor része; s a II. rendű terhelt közreműködése (vallomása) folytán vált lehetővé más ügyben az elkövetés, illetve az elkövetői kör felderítése. Ehhez képest pontosan megállapítható lett volna a bűncselekmények értelmi szerzőinek, a tényállás szerinti utasítást adók személye.

A társtetteség kapcsán figyelmen kívül maradt, hogy a Kft. ügyvezetője objektíve felelős a Kft. - általa tudottan hamis - okiratának ellenjegyzése, felhasználása, és a sértettel való megállapodás megkötése, aláírása esetében. Az pedig közömbös, hogy a II. rendű terhelt álnevet tüntetett fel.

A II. rendű terhelt (de az I. rendű terhelt is) mind a csalás, mind a magánokirat-hamisítás esetében csupán kiegészítő - a fel nem derített kilétű utasítást adók magatartását segítő - tevékenységet végzett; így csak bűnsegédi magatartást fejtett ki.

A II. rendű terhelt sérelmezte a mellékbüntetés kiszabását is. Álláspontja szerint ugyanis - tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának konkrét döntésére - a választójog gyakorlását korlátozó közügyektől eltiltás alkalmazása jogsértő.

A Tolna Megyei Főügyészség - a II. rendű terhelt terhére bejelentett - felülvizsgálati indítványa szerint az eljáró bíróság megsértette a Btk. 42. § (3) bekezdését, amikor nem állapította meg, hogy a II. rendű terhelt egyben többszörös visszaeső is és fegyház helyett börtönfokozatban szabta ki a 2 évi szabadságvesztést.

Az indítvány lényege szerint jelen ügyben a II. rendű terhelt a Btk. 137. § 16. pontja alapján többszörös visszaeső is, mivel a 2004. május 17. napjával bezárólag elkövetett bűncselekményeket megelőzően, őt a Székesfehérvári Városi Bíróság - a Fejér Megyei Bíróság Bf.82/2004/5. számú határozata folytán - 2004. május 6. napján jogerős 7.B.748/2003/27. számú ítéletével szándékos bűncselekmény miatt, mint különös visszaesőt, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

A Legfőbb Ügyészség BF.2907/2007. számú írásbeli nyilatkozatában az I. rendű és a II. rendű terhelt indítványát részben alaptalannak, részben törvényben kizártnak tartotta, míg a megyei főügyészség indítványát - annak indokaival egyetértve - fenntartotta; és a megtámadott határozat II. rendű terhelte vonatkozó büntetéskiszabási részének megváltoztatását, egyebekben pedig hatályban tartását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint, miután az alapügy tárgyát képező egyik bűncselekmény sem tartozik kizárólagos illetékesség alá, így a Be. 373. § (1) bekezdés II. pont c) alpontjában írt felülvizsgálati ok sem áll fenn.

Mindemellett az eljáró bíróság az illetékesség általános szabályát sem szegte meg, ugyanis a csalás egyik tényállási eleme, a károkozás a Paksi Városi Bíróság illetékességébe tartozó Dunaföldváron lévő benzinkútnál valósult meg.

A II. rendű terhelt csalásban társtettesi, magánokirat-hamisításban pedig tettesi elkövetői minősége törvényes. A további kifogások pedig a tényállást támadják.

Az I. rendű és a II. rendű terhelt - a Legfőbb Ügyészség átiratára tett - észrevételében egyrészt megismételte az indítványában foglaltakat. Másrészt - a Be. 46. § a) és b) pontjára hivatkozva - sérelmezte, hogy a nyomozás során több ízben védő jelenléte nélkül hallgatták ki.

Ezen túlmenően a II. rendű terhelt hivatkozott arra is, hogy a főügyészi indítványnak megfelelő határozathozatal sértené az Egyezmény szerinti tisztességes eljárás követelményét; s ekként a Be. rendelkezése szemben áll az Egyezmény rendelkezésével.

A Legfelsőbb Bíróság az ügyben a Be. 420. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott; melyen az I. rendű terhelt és védője, valamint a II. rendű terhelt és védője a felülvizsgálati indítványt fenntartotta és azzal, az ügyész pedig szintén fenntartva indítványát az írásbeli nyilatkozatával egyező tartalommal szólalt fel.

Az I. rendű és a II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos; a Tolna Megyei Főügyészség indítványa alapján pedig felülvizsgálatra nincs törvényi lehetőség.

A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

A Be. 423. §-a (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Ebből következően nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés mértékének vitatására sem.

Ehhez képest törvényben kizárt a felülvizsgálat az II. rendű terhelt indítványának a bizonyítás terjedelmét, a felderítetlenséget sérelmező kifogásai esetében.

Ugyancsak nincs helye felülvizsgálatnak a nyomozás - mindkét terhelt indítványban sérelmezett - esetleges eljárási szabálysértései miatt, mivel azok nem tartoznak a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában kimerítően meghatározott szabályszegések közé.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja, illetve 373. § (1) bekezdés II. pontjának c) alpontja alapján valóban - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértés, ha a bíróság más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el.

A Be. 17. § (5)-(6), illetve (7) bekezdése kimerítően meghatározza a (tárgyi szempontból) valamely bíróság kizárólagos illetékesség körébe tartozó bűncselekményeket.

A Be. 17. § (5)-(6), illetve (7) bekezdése a bűnösség tárgyát képező egyik bűncselekmény elbírálását sem vonja a kizárólagos illetékesség körébe. Következésképpen a terheltek indítványa szerinti kifogás felülvizsgálati okot sem alapoz meg.

E bűncselekményekre az általános illetékesség (Be 17. § (1)-(4) bekezdése szerinti) rendelkezései vonatkoznak; amit egyébként az eljáró bíróság szintén nem sértett. Csalás elkövetése esetében ugyanis az elkövetési magatartás (a tévedésbeejtés) kifejtésének és az eredmény bekövetkeztének helye mellett a károkozó magatartás kifejtésének (így a kártyák felhasználásának) helye is alkalmas az illetékesség megállapítására.

Az illetékességről való döntés, illetve annak mikéntje (az alakszerű határozat esetleges hiánya) pedig ugyancsak nem képezheti felülvizsgálat tárgyát.

Az irányadó tényállás szerint a terheltek - egymás tevékenységéről tudva - valótlan cégadatok feltüntetésével, illetve bemutatásával tévedésbe ejtették a kártyát kibocsátó Zrt. sértettét. A kártyahasználatra jogosító megállapodás megkötésekor sem állt szándékukban, hogy kártyahasználat ellenében fennálló fizetési kötelezettségét a Kft. teljesítse. Az ellenérték megfizetése nem is történt meg. Mindezek alapján a csalás - mindkét terhelt esetében - tényállásszerű.

A II. rendű terhelt esetében szintén tényállásszerű a magánokirat-hamisítás, mivel ő volt az, aki - társával közösen, a kártyahasználat jogosultságának megszerzése végett valótlan cég- és személyi adatot tartalmazó - magánokiratot felhasznált, a sértettnek átadta. Az I. rendű terhelt az okirat készítéséhez segítséget nyújtott; ezért bűnsegéd.

Kétségtelen, hogy a terheltek a tényleges károkozó magatartásban nem vettek részt. A kártyákat nem ők, hanem a tényállás szerinti ismeretlen „utasítók” használták fel, akikkel azonban mindketten kapcsolatban voltak.

A terheltek csalás miatt megállapított bűnössége, a jogi minősítés, illetve az elkövetői minőség szempontjából azonban közömbös az

utasítást adók személyének ismeretlenül maradása, illetve esetleges bűnösségük meg nem állapítása.

Kétségtelen ugyanis, hogy a terheltek szándékegységben - jogtalan haszonszerzés végett - tévedésbeejtő (valótlanságot valóként feltüntető), ekként társtettesi magatartást fejtettek ki. A kár bekövetkeztével pedig a csalás befejezetté is vált.

A terheltek tévedésbeejtő magatartása okozta a Zrt. megtévesztését. Ezáltal a Zrt. tévedésben volt, amikor a kártyahasználatra vonatkozó megállapodást megkötötte és a vételezési jogosultságot biztosító kártya átadásával saját vagyona felett rendelkezett. A megtévesztett Zrt. vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között pedig szintén okozati összefüggés áll fenn.

Közömbös az a körülmény, hogy a kár nem a terheltek tevékenysége (nem a terheltek általi kártyahasználat) folytán következett be. Csalás esetében a kárt ugyanis közvetlenül valójában nem az elkövető cselekménye, a tévedésbeejtés (vagy tévedésben tartás), hanem az általa megtévesztett sértett vagyoni jogi rendelkezése okozza.

A II. rendű terhelt indítványa szerinti esetleges nemzetközi jogi egyezményesértés csak akkor képezheti felülvizsgálat tárgyát, ha valamely, nemzetközi szerződéssel létrehozott olyan emberi jogi szerv, mely joghatóságának a Magyar Köztársaság alávetette magát, annak tényét a terhelt adott jogerős elítélése vonatkozásában megállapította (Be. 416. § (1) bek. g) pontja). Jelen ügyben azonban erről sincs szó.

Ugyanez a helyzet a II. rendű terheltnek a mellékbüntetés kiszabását sérelmező kifogása esetében. A Btk. 53-55. §-ának mind az elkövetéskor, mind pedig az elbíráláskor (és egyébként a felülvizsgálat időpontjában is) hatályos rendelkezései vonatkozásában alkalmazási akadály nem áll fenn. Az Alkotmány 70. § (5) bekezdése alapján nincs választójoga annak, aki jogerős ítélet alapján közügyektől eltiltás hatálya alatt áll, szabadságvesztés büntetését tölti.

A Tolna Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványa törvényben kizárt.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetőleg a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel.

A Btk. 137. § 16. pontja szerinti többszörös visszaesői minőség a bűncselekmény jogi minősítése szempontjából közömbös. Megállapítása nem feltétele, hanem következménye a jogi minősítésnek.

Következésképpen nem érinti a bűncselekmény minősítésének törvényességét, ha a bíróság - a Btk. 137. § 16. pontja szerinti feltételek megléte ellenére - nem állapítja meg, hogy az elkövető többszörös visszaeső. Az erre vonatkozó megállapítás vagy annak hiánya felülvizsgálati okot nem képez.

Ha pedig a bűncselekmény minősítése törvényes (mint jelen esetben), akkor a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján, önmagában a büntetés miatt csak akkor van helye felülvizsgálatnak (s ekként a határozat megváltoztatásának), ha annak neme vagy mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik.

Kétségtelen, hogy a Btk. 42. § (3) bekezdése alapján fegyházban kell végrehajtani (ekként főszabályként fegyházfokozatban kell kiszabni) a 2 évi, vagy ennél hosszabb szabadságvesztést, ha az elítélt többszörös visszaeső.

E rendelkezés azonban nem a kiszabandó büntetés nemét, vagy mértékét határozza meg, hanem a kiszabott szabadságvesztés fokozatát; melynek kapcsán a Btk. 45. § (2) bekezdése mérlegelést is enged. Következésképpen - az egyébként többszörös visszaesőnek tekintendő terhelt esetében - a 2 évi szabadságvesztés börtönfokozatban való kiszabása nem jelenti, hogy e büntetés neme vagy mértéke a büntető anyagi jog valamely mérlegelést nem tűrő szabályát sérti. Ekként pedig felülvizsgálatának sincs helye.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés fokozatának kérdése a felülvizsgálat törvényi okain kívül esik. Önmagában a fokozatra vonatkozó törvényi rendelkezés megsértése bizonyos esetekben a Be. 556. §-a szerinti különleges eljárásban orvosolható; egyébként pedig legfeljebb a XIX. fejezet szerinti jogorvoslat tárgyát képezheti.

Ekként a Legfelsőbb Bíróság - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a terhelték felülvizsgálati indítványainak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján mindkét terhelt tekintetében hatályukban fenntartotta; míg a Tolna Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványát mint törvényben kizártat a Be. 421. §-ának (2) bekezdése alapján elutasította; a bűnügyi költség viseléséről pedig a Be. 429. § (1) bekezdés zárófordulata alapján rendelkezett.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b)

pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2009. február 17.

Dr. Demeter Ferencné s.k. a tanács elnöke, Dr. Márki Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
N-né TH